

Rapport

Datum: 31 juli 2006

Rapportnummer: 2006/260

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat de Dienst Domeinen Roerende Zaken, directie Apeldoorn, blijkens diens brief van 25 november 2004 slechts bereid is een bedrag van € 2.999 aan schadevergoeding te betalen ter zake van een auto die in 2002 is verkocht.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Verzoeksters personenauto van het merk Citroën, type Xantia activa turbo ct van het bouwjaar 1996 werd op 2 februari 2001 in het kader van een strafzaak jegens verzoekster door de officier van justitie van het arrondissement Haarlem in conservatoir beslag genomen. De auto was medio 1999 door verzoekster bij garage H. gekocht voor ongeveer f 40.000 (€ 18.157,06).
2. Bij brief van 16 maart 2001 berichtte de officier van justitie te Haarlem via het Bureau Ontnemingswetgeving OM (B.O.O.M.) aan de Dienst Domeinen Roerende Zaken, regio-eenheid Amsterdam, de regiopolitie Kennemerland opdracht te hebben gegeven de auto van verzoekster bij de genoemde regio-eenheid te deponeren. Tevens werd de Dienst Domeinen verzocht de waarde van de auto te bepalen.
3. De officier van justitie te Haarlem gaf via het B.O.O.M. de regio-eenheid Amsterdam van de Dienst Domeinen bij brief van 12 november 2001 een specifiek ten aanzien van verzoeksters auto gestelde machtiging tot vervreemding.
4. De regio-eenheid Amsterdam verkocht de auto op een openbare veiling op 12 februari 2002 voor € 2.999.
5. Gedurende de behandeling op 14 februari 2002 bij de arrondissementsrechtbank Haarlem van het namens verzoekster ingediende klaagschrift over het gelegde beslag op de auto deelde de officier van justitie mee dat de zaakofficier van justitie had besloten tot teruggave van de auto aan verzoekster.
6. Garage H. kocht medio maart 2002 de betrokken auto van een particulier. Eind maart 2002 kocht verzoekster deze auto voor een bedrag van € 7.500 van garage H.
7. De hoofdofficier van justitie te Haarlem berichtte verzoekster bij brief van 17 september 2002 dat naar aanleiding van het klaagschrift de behandelend officier van justitie had besloten de auto aan verzoekster terug te geven. Volgens de hoofdofficier was de reden hiervoor dat de strafzaak tegen verzoekster op dat moment nog niet op zitting was geweest en de zaak al langere tijd liep. Na de behandeling van het klaagschrift was gebleken dat het niet mogelijk was de auto aan verzoekster terug te geven aangezien de

auto al was vervreemd. Dit betekende volgens de hoofdofficier dat de opbrengst van de auto aan verzoekster zou moeten worden vergoed.

8. In het kader van de behandeling van de door verzoekster bij de Dienst Domeinen Roerende Zaken, directie Apeldoorn ingediende klacht over de hoogte van de opbrengst van de verkoop van haar auto vond op 29 oktober 2004 een telefonisch hoorgesprek plaats. In het hiervan opgestelde gespreksverslag staat dat verzoekster de opbrengst van de verkoop van haar auto te laag vond. Verzoekster had de auto eind maart 2002 teruggekocht van haar garage voor € 7.500. Vervolgens had zij dure reparaties moeten laten uitvoeren om de auto in goede staat te krijgen. Volgens verzoekster was de auto door de Dienst Domeinen verkocht zonder specifieke vermelding dat het om een turbo-uitvoering ging en dat de auto over airconditioning beschikte, aldus hetgeen staat weergegeven in het gespreksverslag.

9. De Dienst Domeinen Roerende Zaken, directie Apeldoorn wees bij brief van 25 november 2004 verzoeksters verzoek om toekenning van een hogere vergoeding af met de mededeling dat de verkoopopbrengst die was gegenereerd voor de auto tot stand was gekomen volgens de op dat moment geldende marktprijs bij de openbare verkopen van Domeinen. Voorts stelde Domeinen in dit geval niet verantwoordelijk te kunnen worden gehouden voor de door verzoekster gemaakte kosten voor de hernieuwde aanschaf van haar auto en de reparaties hierop volgend.

10. In reactie op de klacht liet de staatssecretaris van Financiën onder meer het volgende weten. De Dienst Domeinen heeft de auto van verzoekster verkocht op grond van de in artikel 117 Wetboek van Strafvordering (zie Achtergrond) door de officier van Justitie te Haarlem verstrekte machtiging tot vervreemding van deze auto. Volgens het tweede lid van artikel 119 Wetboek van Strafvordering (zie Achtergrond) dient de bewaarder bij verkoop van het in beslag genomen voorwerp de verkoopopbrengst te betalen aan de beslagene. De Dienst Domeinen heeft overeenkomstig dit artikel de verkoopopbrengst van € 2.999 door middel van verrekening aan verzoekster betaald. Deze verkoopopbrengst was, gelet op de door de firma C. op 19 oktober 2001 gemaakte taxatie, een redelijke verkoopopbrengst.

De staatssecretaris voegde bij zijn reactie een kopie van de catalogus van de Dienst Domeinen Roerende Zaken inzake de kavelomschrijving verkoop 2002-01. In de catalogus is melding gemaakt van het feit dat de desbetreffende auto een voertuig met turbo-uitvoering is. De airconditioning is in de omschrijving in de catalogus niet vermeld. Volgens de staatssecretaris worden slechts die accessoires opgenomen in de kavelomschrijving waarvan de Dienst Domeinen vindt dat die een duidelijk toegevoegde waarde hebben, bijvoorbeeld een navigatiesysteem of een ingebouwde televisie. Voor deze wijze van kavelomschrijving is gekozen omdat een uitgebreidere vermelding niet efficiënt en doelmatig is en daarnaast de catalogus te uitgebreid en daarmee onoverzichtelijk zou worden voor eventuele gegadigden. Bovendien kan een gegadigde

zich tijdens een kijkdag vergewissen van relevante informatie, aldus de staatssecretaris.

11. Verder verstrekte de staatssecretaris een afschrift van het rapport van expertise van 19 oktober 2001 opgesteld door de firma C. te Capelle aan den IJssel. Uit dit rapport blijkt dat de executiewaarde van de auto in het jaar 2002 bepaald werd op f 7.000 (€ 3.177,49) en de handelswaarde in 2002 op f 8.000 (€ 3.631,41), waarbij werd opgemerkt dat de waarde jaarlijks vermindert met € 2.000. Bij de waardebepaling door de firma C. is rekening gehouden met de aanwezigheid van een airconditioning in de auto.

12. Naar aanleiding van de reactie van de staatssecretaris van Financiën berichtte verzoekster de Nationale ombudsman bij brief van 20 juli 2005 onder meer dat zij de auto in 1999 tweedehands van de garage H. had gekocht. Garage H. liet haar uit coulanceoverwegingen de auto voor € 7.500 terugkopen. De garage had hierbij volgens verzoekster geen winst gemaakt.

Volgens verzoekster was door het een jaar stilstaan van de auto schade opgetreden. Garage H. had deze schade voor haar gerepareerd. Dit kostte verzoekster € 1.473,26.

13. Een medewerker van het Ministerie van Financiën liet, daarnaar gevraagd, op 27 februari 2006 nog weten dat er indertijd door Domeinen van het OM of B.O.O.M. geen bericht was ontvangen met de mededeling dat de auto van verzoekster aan haar kon worden teruggegeven.

II. Beoordeling

14. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst daarvan niet onredelijk is.

15. Door de officier van justitie was via het B.O.O.M. aan de Dienst Domeinen een machtiging specifiek tot vervreemding van verzoeksters auto gegeven. De Dienst Domeinen was dan ook bevoegd verzoeksters auto te vervreemden. Dit betekent dat de Dienst Domeinen op grond van het tweede lid van artikel 119 Wetboek van Strafvordering gehouden was tot afdracht aan verzoekster van de prijs die de auto bij verkoop door hem had opgebracht, als substituut voor teruggave van het voorwerp zelf. Indien de verkoop tegen een onredelijk lage prijs zou hebben plaatsgevonden, was de Dienst Domeinen gehouden tot afdracht van de prijs die de auto redelijkerwijs had moeten opbrengen (HR 20-12-1940, NJ 1941, 365).

16. In aanmerking genomen dat de firma C. op 19 oktober 2001 de executiewaarde van de auto in het jaar 2002 op f 7.000 (€ 3.177,49) had bepaald, kan niet worden gezegd dat de verkoopprijs van € 2.999 evident te laag is.

Dat verzoekster eind maart 2002 de auto heeft (terug)gekocht voor € 7.500 van garage H. doet hieraan niet af, aangezien de executiewaarde doorgaans lager is dan de prijs in de

autohandel.

Voor de kosten die verzoekster heeft moeten maken in verband met een reparatie aan haar auto om deze weer rijklaar te maken kan de Dienst Domeinen, als bewaarder van de auto voor de officier van justitie, niet verantwoordelijk worden gehouden. Deze kosten zou verzoekster ook hebben moeten maken indien de auto door de Dienst Domeinen aan haar was teruggegeven.

17. Voor zover verzoekster stelt dat de Dienst Domeinen de auto heeft verkocht zonder bekendmaking dat het om een turbo-uitvoering ging, mist haar stelling feitelijke grondslag. Uit de door de staatssecretaris van Financiën overgelegde kopie van de catalogus blijkt dat de vermelding dat het hier handelt om een turbo-uitvoering wel is gemaakt.

Dat in de catalogus geen melding is gemaakt van het feit dat in de auto airconditioning aanwezig is, is niet juist. De staatssecretaris van Financiën stelt zich op het standpunt dat bij motorvoertuigen alleen die accessoires in de catalogus worden vermeld die een toegevoegde waarde hebben, zoals een navigatiesysteem of een ingebouwde televisie. Een airconditioning behoort daar volgens de staatssecretaris niet toe.

De Nationale ombudsman deelt dat standpunt niet. De Nationale ombudsman ziet niet in waarom een navigatiesysteem en een ingebouwde televisie wel een toegevoegde waarde zouden hebben voor een motorvoertuig en een airconditioning niet. In aanmerking genomen dat door de firma C. bij de bepaling van de executiewaarde wel rekening is gehouden met de aanwezigheid van een airconditioning in de auto, kan echter niet worden gezegd dat de daadwerkelijke verkoopprijs te laag was.

18. Uit het vorenstaande volgt dat de Dienst Domeinen in redelijkheid tot afwijzing van het verzoek om betaling van een hoger bedrag voor de auto kon beslissen. De Dienst Domeinen heeft daarmee gehandeld in overeenstemming met het redelijkheidsvereiste.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van Dienst Domeinen Roerende Zaken, directie Apeldoorn is niet gegrond.

Onderzoek

Op 12 april 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift, gedateerd 10 april 2005, van mevrouw F. te Overveen, met een klacht over een gedraging van de Dienst Domeinen Roerende Zaken, directie Apeldoorn.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Financiën, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Financiën verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Het Ministerie van Financiën deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van verzoekster gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 10 april 2005 gericht aan de Nationale ombudsman met daarbij onder meer gevoegd de tussen verzoekster en het arrondissementsparket Haarlem en de Dienst Domeinen Roerende Zaken, directie Apeldoorn gevoerde correspondentie.

Standpunt staatssecretaris van Financiën van 29 juni 2005.

Reactie verzoekster bij brief van 20 juli 2005 op het standpunt van de staatssecretaris van Financiën.

Informatie bij brief van 9 december 2005 van een medewerkster van het Ministerie van Financiën inhoudende een afschrift van een brief van 16 maart 2001 met een opdracht van het B.O.O.M. tot het deponeren van verzoeksters auto bij de Dienst Domeinen, alsmede een afschrift van een brief van 12 november 2001 met een machtiging tot het vervreemden van verzoeksters auto. Beide brieven zijn gericht aan de Dienst Domeinen, Roerende Zaken, regio-eenheid Amsterdam.

Nadere informatie bij brief van 27 februari 2006 van een medewerker van het Ministerie van Financiën inhoudende dat er door de Dienst Domeinen van het OM of B.O.O.M. geen bericht was ontvangen met de mededeling dat de auto van verzoekster aan haar kon worden teruggegeven.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Wetboek van Strafvordering

Artikel 117

“1. De inbeslaggenomen voorwerpen worden niet vervreemd, vernietigd, prijsgegeven of tot een ander doel dan het onderzoek bestemd, tenzij na verkregen machtiging.

2. De in het eerste lid bedoelde machtiging kan door het openbaar ministerie worden verleend ten aanzien van de voorwerpen:

a. die niet geschikt zijn voor opslag;

b. waarvan de kosten van de bewaring niet in redelijke verhouding staan tot hun waarde;

c. die vervangbaar zijn en waarvan de tegenwaarde op eenvoudige wijze kan worden bepaald. Ten aanzien van inbeslaggenomen voorwerpen die van zodanige aard zijn dat het ongecontroleerde bezit daarvan in strijd is met de wet of het algemeen belang, wordt slechts machtiging tot vernietiging verleend.

3. De in het eerste lid bedoelde machtiging is gericht tot de bewaarder of aan de ambtenaar die de voorwerpen in afwachting van hun vervoer naar de bewaarder onder zich heeft. Degene aan wie de machtiging is gericht, draagt zorg voor de bepaling van de waarde die het voorwerp op dat moment bij verkoop redelijkerwijs zou hebben opgebracht.

4. Indien inbeslaggenomen voorwerpen op grond van de machtiging van het openbaar ministerie tegen baat worden vervreemd, blijft het beslag, onverminderd het bepaalde in artikel 116, rusten op de verkregen opbrengst.

5. Indien het openbaar ministerie op het schriftelijk verzoek van de bewaarder hem de machtiging te verlenen als bedoeld in het eerste lid, niet binnen zes weken een beslissing heeft genomen, is de bewaarder bevoegd te handelen overeenkomstig het eerste lid.”

Artikel 119, tweede lid

“Indien de bewaarder niet aan de last tot teruggave kan voldoen, omdat de bewaring van het voorwerp overeenkomstig de machtiging, bedoeld in artikel 117, tweede lid, dan wel op de wijze voorzien in artikel 118, derde lid, is beëindigd, gaat de bewaarder over tot uitbetaling van de prijs, die het voorwerp bij verkoop door hem heeft opgebracht of redelijkerwijze zou hebben opgebracht.”